

[Ministeren for offentlige arbejder.]

som på, at de dansk-svenske aftaler ikke fastlægger en bestemt termin for Storebæltsforbindelsens færdiggørelse, men her er det jo nok så afgørende, at vi selv ud fra rent danske synspunkter ønsker denne forbindelse så hurtigt som muligt.

Der er nu gået mere end 1½ år, siden Danmark og Sverige nåede frem til afslutning af de for disse anlægs realisation nødvendige overenskomster, og en definitiv beslutning om godkendelse af overenskomsterne trænger sig nu på. Den politiske situation i Danmark har bevirket, at en afgørelse har trukket ud, og Sverige har vist forståelse for de vanskeligheder, der har været for den danske regering. Såvel de tidsfrister, som er angivet i overenskomsterne, som hensynet til vor aftalepartner Sverige gør, at en beslutning i løbet af meget kort tid må træffes. Mange forhold såvel på dansk som på svensk side af Øresund afventer en definitiv afgørelse om overenskomsterne. Der er derfor også stærke reelle grunde til, at der nu må tages stilling.

Under hensyn til, at Øresundsproblemerne har været til behandling i folketinget uafbrudt siden begyndelsen af 1973 — altså i mere end 2 år — skal jeg undlade en nærmere redegørelse for indholdet af de afsluttede overenskomster. Herom er der givet udførlige redegørelser af mine to forgængere som minister for offentlige arbejder.

Jeg anbefaler forslagene til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium.

Det lægevidenskabelige studium er etableret under universiteterne i København, Århus og Odense. Studiet består af to dele, hvoraf 2. del kaldes den kliniske del og omfatter dels de egentlige kliniske fag, som f. eks. medicin og kirurgi, dels teoretiske fag, som f. eks. farmakologi og mikrobiologi. Undervisningen i de teoretiske fag foregår på universitetsinstitutter, hvorimod undervisningen i de kliniske fag foregår på hospitalsafdelinger. For Københavns universitets vedkommende foregår den kliniske undervisning dels på Rigshospitalet, dels på un-

dervisningsenheder knyttet henholdsvis til Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen. For Århus universitets vedkommende foregår den kliniske undervisning på Århus kommunehospital og Marselisborg Hospital, og for Odense universitets vedkommende på sygehuset i Odense.

Denne ordning er gennemført i medfør af lov nr. 233 af 27. maj 1970 om organisation af den kliniske del af den lægevidenskabelige studenterundervisning m. v. Lovens formulering er imidlertid ikke enslydende med hensyn til undervisningsordningen i København på den ene side og i Århus og Odense på den anden side. For Københavns-områdets vedkommende er det i loven forudsat, at der på hospitaler såvel under Københavns hospitalsvæsen som Københavns amts sygehusvæsen skal forefindes kliniske undervisningsenheder. Det er efter lovens formulering lige så meget en ret for de to hospitalsvæseners som en pligt, hvorved bemærkes, at der efter lovens § 2 ydes Københavns kommune og Københavns amtskommune godtgørelse for merudgifter i forbindelse med undervisningen. Det er ikke i loven anført, på hvilke hospitaler bortset fra Rigshospitalet undervisningen skal ske.

En tilsvarende ret eller pligt findes ikke for Århus og Fyns amtskommuner til at oprette kliniske undervisningsenheder, idet det i lovens § 4 blot er anført, at merudgifter ved varetagelse af den kliniske undervisning godtgøres af statskassen efter samme regler som de for Københavns-området gældende.

Denne forskelligartede ordning, der til dels skyldes lovens tilblivelseshistorie, har medført tilsvarende forskelligheder ved etablering af den kliniske undervisning i forbindelse med de tre universiteter. I København er der således i 1971 med finansudvalgets tilslutning indgået aftale med Københavns magistrat og Københavns amtsråd om oprettelse af undervisningsenheder, organisation af disse enheder, udvidelse af lægestabe, ansættelse af personale, tilvejebringelse af lokaler, afholdelse og refusion af driftsudgifter m. m. Staten yder refusion for lønudgifter, lokaleudgifter og andre driftsudgifter efter nærmere fastsatte beregningsmetoder. Undervisningen er i en overgangsperiode etableret ved eksisterende hospitaler og sygehuse under de nævnte hospitals- og sygehusvæseners, men det var forudsat, at en til-

[Undervisningsministeren.]

fredsstillende løsning først kunne opnås ved en samling af undervisningen på ét sted, det vil sige Københavns kommunes hospital i Hvidovre og Københavns amts sygehus i Herlev.

I Århus har man siden 1952 haft en såkaldt undervisningssengeordning, hvorefter staten dækker udgifterne ved driften af et vist antal senge på Århus kommunehospital og Marselisborg Hospital, således at patienterne kan indlægges i disse senge uden udgift for hjemstedskommunen. Da det måtte anses for en naturlig følge af loven af 27. maj 1970, at denne ordning skulle afskaffes og erstattes af en ordning svarende til den for Københavns-området gældende, nedsatte undervisningsministeriet i 1971 et udvalg til overvejelse af problemerne i forbindelse hermed. Udvalget afsluttede sit arbejde i 1973 uden at være nået til enighed, idet bl. a. repræsentanterne for Århus og Fyns amtsråd ikke kunne godkende den for København gældende ordning, men ønskede undervisningssengeordningen opretholdt samt herudover en refusionsordning etableret, der ville medføre større betaling end efter refusionsordningen i København.

For Odenses vedkommende findes der hverken en undervisningssengeordning som i Århus eller en refusionsordning som i København. Fyns amtsråd ønskede en ordning, svarende til, hvad Århus amtsråd kunne opnå, og da der som anført ikke i det nævnte udvalg opnåedes enighed om en ordning, foreligger der endnu ingen aftale mellem staten og Fyns amtsråd om den kliniske undervisning ved Odense universitet.

Da undervisningsministeriet ikke fandt det rimeligt, at principperne i refusionsordningerne i Århus og Odense adskilte sig fra principperne i den københavnske ordning, opsigde man i september 1973 undervisningssengeordningen i Århus til udløb pr. 1. april 1974, idet man samtidig tilbød Århus og Fyns amtsråd forhandlinger om en refusionsordning svarende til de ordninger, der er gældende i København. Fristen for den nuværende ordnings udløb er senere med finansudvalgets tilslutning forlænget til 1. april 1975.

Jeg har netop fra Fyns amtsråd fået tilsagn om, at man er parat til at indgå på en aftale svarende til den for Københavns-om-

rådet gældende. Derimod skønner jeg ikke, at det vil være muligt at opnå en tilsvarende ordning med Århus amtsråd inden fristens udløb.

For at undgå at man pr. 1. april 1975 risikerer at komme i den situation, at klinisk undervisning i forbindelse med lægestudiet i Århus ikke kan finde sted, fremsættes lovforslaget om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag. Efter lovforslaget fastsætter undervisningsministeren, ved hvilke sygehuse m. v. i amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner undervisningen i kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium og tandlægestudiet skal foregå, således at staten yder refusion for merudgifter i forbindelse hermed.

Lovforslaget fratager samtidig den ret, som Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen efter lov af 27. maj 1970 har haft til at oprette de nævnte undervisningsenheder. Lovforslaget vil derfor gøre det muligt for undervisningsministeriet at tilpasse omfanget af undervisningshospitaller til den til enhver tid eksisterende tilgang til lægeuddannelsen og til de foreliggende bevillingsmæssige rammer. Jeg henviser herom til den mere udførlige redegørelse i bemærkningerne til lovforslaget.

Under den afvejning af behovet for undervisningsenheder, som lovforslaget giver mulighed for, vil der specielt være baggrund for at overveje, om der — som forudsat ved lov af 27. maj 1970 — skal etableres undervisningsenheder såvel ved Københavns kommunes hospital i Hvidovre som ved Københavns amts sygehus i Herlev. De to hospitaler er for tiden under opførelse, og der kræves for begge hospitalers vedkommende betydelige investeringer fra statens side, såfremt undervisningsenhederne skal etableres.

Jeg skal endelig bemærke, at jeg har fundet det rimeligt, at lovforslaget også kommer til at omfatte klinisk undervisning ved tandlægestudiet, hvor undervisningen i faget kæbekirurgi foregår på sygehuse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tilskud til dræning.